

forvridende over for lønmodtagere ansat på normale vilkår, over for arbejdsløse, der ikke kan opnå løntilskud og over for potentielle private produktioner i løntilskudsområdet.

Af bemærkningerne til L 274 fremgår det, at regeringen mener, at såfremt de ledige udarbejder en såkaldt individuel handlingsplan, kan deres muligheder for at opnå beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked forbedres. Dette forekommer meget tænkt. Ledigheden skyldes ikke, at de ledige ikke oprindeligt har udarbejdet planer for mulige beskæftigelser.

L 274 indeholder en række tiltag til reduktion og fordeling af arbejdsstyrken, herunder at de ledige i en periode på 12 måneder skal have lov til at tjene 27.500 kr. årligt, hvis de accepterer, at deres dagpenge reduceres til 80 pct. Videre indeholder forslaget tilbud om sabbat, orlov, uddannelse og tidligere tilbagebetaling fra arbejdsmarkedet. Tiltag, der reducerer arbejdsstyrken, skaber ikke mere beskæftigelse og kan efter al erfaring ikke reducere arbejdsløsheden.

Det er ikke første gang, at ledigheden søges reduceret gennem reduktion af arbejdsstyrken. Indførelsen af efterlønsordningen, 37½-timersugen, barselorloven, førtidspensionen m.m. var alle forsøg på at reducere arbejdsløsheden ved at reducere arbejdsstyrken. Imidlertid steg ledigheden blot i den periode, hvor disse tiltag blev gennemført. Derfor giver intet i lovforslagene tillid til, at fornyede og forøgede reduktioner kan reducere arbejdsløsheden. Derimod tyder samtlige prognoser, analyser og undersøgelser på, at ledigheden til stadighed forøges. Derfor eksisterer der kun én mulighed med hensyn til reduktion af ledigheden: erhvervslivet må sikres så gode udfoldelsesmuligheder, at beskæftigelsen reelt kan forøges i den private sektor.

Vurderingerne i lovforslaget af de økonomiske og administrative konsekvenser virker lidet overbevisende, specielt set i lyset af de forskellige vurderinger, regeringen og forskellige kompetente institutioner som f.eks. Kommunernes Landsforening har anlagt. Dertil kommer, at intet i lovforslagene viser, at regeringen er opmærksom på, at arbejdsløsheden uden tvivl fortsat vil vokse, hvilket afgørende vil ændre de økonomiske konsekvenser af lovforslagene.

Fremskridtspartiet mener, at lovforslagene ikke vil reducere ledigheden og ikke bidrager til det altafgørende problem i sammenhængen, nemlig at forøge beskæftigelsen.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 41, stk. 1, nr. 3, litra g, indsættes efter »regeringen«: », eller«, og efter litra g indsættes som nyt litra:

»h) har gennemført en erhvervsgrunduddannelse efter lov om erhvervsgrunduddannelse, når begæring om optagelse fremsættes inden 2 uger efter uddannelsens afslutning.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

2) Nr. 4 affattes således:

»4. I § 41 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, og beskæftigelse ved selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift, medregnes ikke til beskæftigelseskravet i stk. 1, nr. 3.«
Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

3) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:
»02. I § 41, stk. 8, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 5«.

4) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:
»03. I § 51, stk. 2, § 75 d, stk. 7, og § 75 e, stk. 6, ændres »80 pct.« til: »82 pct.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

5) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 53 affattes stk. 3 således: